

De la fapte la lumina evangheliei

Marturia fostului preot romano-catolic

John Preston

„Adevărul vă va face liberi“ (Ioan 8:32). Adevărul evangheliei despre Iesus a eliberat milioane de persoane de păcatele, poverile și îngrijorările lor. Aceasta este o dovadă clară că evanghelia nefalsificată a Sfintei Scripturi e încă „puterea lui Dumnezeu spre salvarea oricui crede“ (Romani 1:16). Istoria eliberării mele de întunericul romano-catolicismului și a intrării mele în „glorioasa libertate a copiilor lui Dumnezeu“ (Romani 8:21) este o altă dovadă a aceleiași puteri.

În convertirea mea n-a fost nimic izbitor, nici o schimbare bruscă sau eveniment miraculos care să mă constrângă să abandonez Biserica Romano-catolică și să mă predau lui Cristos. A fost doar lucrarea liniștită și constantă a grației lui Dumnezeu și a faptului că am realizat zilnic eroarea unui sistem care este numit în mod greșit creștin.

N-am găsit nici o siguranță a iertării

Născut în nordul Italiei din părinți romano-catolici, am fost botezat și confirmat în aceeași credință. La vârsta de doisprezece ani m-am simțit chemat de Dumnezeu la preoție și am intrat la seminar, unde am petrecut nouă ani de pregătire intensă și severă. În timpul unei crize profunde și lungi au apărut pentru prima dată în mine îndoieli referitoare la rostul spovedaniei. Sufletul îmi era întunecat de păcat, iar spiritul îmi era chinuit de îndoieli. Căutam disperat după lumină și pace. Mă duceam aproape zilnic la spovedanie, crezând că găsesc în ea iertare și fericire, dar indiferent câtă osteneală îmi dădeam sau de câte ori îmi mărturiseam păcatele părintelui meu confesor, nu eram niciodată sigur dacă ele îmi erau iertate cu adevărat, nici o putere nu-mi curgea în inimă ca s-o păzească curată de păcate mai multe și mai mari.

Ce contrast mare între viața mea din trecut și cea de azi! Acum mi-am pus toată încrederea în Cristos; acum știu în cine am crezut și știu că El poate să mă păzească „pînă în ziua aceea“; acum îmi mărturisesc păcatele direct lui Dumnezeu, care m-a curățat și mi-a dat o inimă nouă, și a făcut din mine o creatură nouă, prin puterea purificatoare a sîngelui lui Iesus.

Căutarea salvării în fapte

Ca să înving această criză interioară am decis să-mi sacrific complet viața în lucrarea printre africani. Prin urmare, am intrat într-un ordin misionar care în Italia se laudă cu numele glorios de „Fiii inimii sfînte a lui Iesus“, iar în Anglia este numit „Părinții din Verona“.

Deși sunt profund îndatorat Părinților din Verona pentru ajutorul pe care mi l-au dat în timpul ultimilor mei cinci ani de pregătire, nu pot trece cu vederea modul în care își pregătesc candidații pentru declarația de credință și pentru preoție. Întreaga pregătire este centrată pe *fapte*, pe facerea unor lucruri. Pentru ei, salvarea depinde în întregime de ceea ce facem, nu de ceea ce a făcut Iesus. Noi ne merităm viața eternă sau condamnarea eternă. Iesus nu mai este „Aurul și Desăvîrșitorul credinței noastre“, „Alfa și Omega, Cel dintîi și Cel din urmă“. Acțiunile noastre, meritele noastre, rugăciunile noastre, milosteniile noastre și penitențele noastre ne duc în cer, nu Iesus.

Iată de ce, în timpul primilor doi ani de noviciat, am fost îndemnat să mă biciuiesc și să sărut dușumeaua sălii de mese sau picioarele altor novici.

Vederea luminii evangheliei

La sfârșitul noviciatului meu am urmat un curs de patru ani de pregătire teologică și am fost hirotonisit în Milano în 1952. După un an de lucrare ca preot și candidat misionar în nordul și centrul Italiei am fost trimis în Amara, Eritreea, ca misionar și profesor într-un mare colegiu romano-catolic. Acolo am ajuns pentru prima dată în contact cu misionarii protestanți și mi s-a dat literatură de citit. Tot acolo am realizat mai mult ca niciodată cât de tiranic poate fi sistemul romano-catolic.

După doi ani m-am dus la Londra ca să-mi îmbunătățesc engleza. Acolo am continuat să studiez credința biblică și să mă rog ca Dumnezeu să-mi dea lumină. Mi s-a întâmplat ca din când în când să ascult vorbitori evanghelici în „Colțul vorbitorilor“ din Hyde Park, și expunerea clară și neînfricăată pe care o făceau privind ereziile romano-catolice m-au ajutat s-o rup în sfârșit cu Biserica Romano-catolică. Domnul P. Pengilly, predicator pe stradă al Alianței Evanghelice, a fost unul dintre cei care mi-au arătat calea dreaptă.

În încheiere aș dori să asigur pe orice cititor că nu scriu această mărturie pentru că am pică pe cineva. Dimpotrivă, este dorința inimii mele și implorarea mea la Dumnezeu (Romani 10:1) ca încă mulți romano-catolici să vadă lumina evangheliei așa cum am văzut-o eu și să ajungă să se bucure de cunoașterea lui Iesus ca Salvator al lor personal. Bucuria mare a acestei descoperiri de natură spirituală și dorința de a o transmite altora m-au determinat să scriu aceste rânduri, și sunt plin de încredere că Dumnezeu va avea toată gloria.

(Traducător: Olimpiu S.Cosma)

Aceasta marturie este preluată din cartea

Departe de Roma, aproape de Dumnezeu - Volum II.

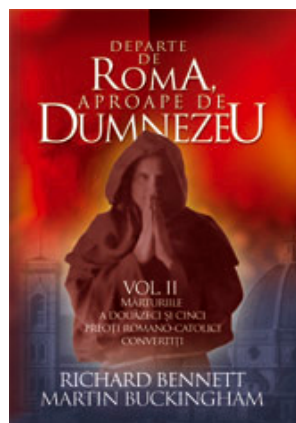
Richard Bennett / Martin Buckingham, editori

Marturiile a 25 de preoti romano-catolici convertiti

Vol. II.

Format A5

188 pag.

Ea se poate obtine direct de la editura:

AGAPE

str. Podului nr. 8

Fagaras/BV, 505200

ROMÂNIA

www.edituraagape.ro

sau in librariile crestine din toata tara.

Iar in Elveția de la:

CLKV

Hochstrasse 180

CH-8330 Pfäffikon ZH

ELVEȚIA

kontakt@clkv.ch

www.clkv.ch